Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Hic esse nichil aliud ultra sensi intelligere
mee sed m eos de unigenito dici q̃ esse na
tu: ut q̃ ulle humani ingenij opinionem
sed m eos n l aliud de sc̃o spu tuo loqua: q̃
spm esse: neq; sit m inutil pugna uboz.
sed inuictantis fidei constans p fessio
Conserua oro hanc fidei mee ni cõtum
natu re-ligione: et usq; ad excessu spus
mei dna m hanc constacae mee uocẽ
ut qd in regenerationis mee symbolo
baptizat in patre et filio et spu sc̃to p
fessus su semp obtineã pirem sz te uerm
filiu tuu una tecu adorem: et sctmspm
tuu qui cere per unigenitu tuu est pro
mereat: quia m idoneus ad fide testise
dicens Pater omna mea tua sut et tua
mea dominus meus ihesus rpus manes
te et cete et apud te semper deus: qui
est benedictus in secula seculoz Amen

Incipit liber sancti hylarij pontificis
De Sancta Trinitate liber primus:

Virtum spirituum michi primum uite humane ac religiosum officium: quod ul a natiua manans uel a prudentium studijs p fectu: dignu aliquid hoc concessu michi ad intelligẽ dam diuino munere obtineret: multa quidẽ adeunt que opinione cõmuni efficẽ uitalem atq; optandã uitam uidebant: maxime q̃q; ea que et nuc t sep antea potissima inter mortales habentur oau simul atq; opulencia Qd aliud sine altero mali potius materies q̃ bonu esset ocasio: quia et quies mo pi ꝓpe quoddam uite ipius esse intelligat: ceritu: et opulens inquietudo tanto plus calamitatis afferat: quanto maiore indignitate hns careat que magre et optanda t q̃sita st ad utendu atq; hec quidẽ quamq̃ in se sũma atq; optima uite blandimenta cõtineant: tn nõ multu uident a consuetudine ee beluine oblectationis ob aliena Quibus in saluosa loca ac maxime pabulis leti euagantib adsit et securitas a labore et sanctus et pasanus Nam si hic optimus et absolutissim uite humane usus estimabit: qui fre et habundare necesse est huc eundẽ sed m suu cuiqu generis sensu nobis atq; omnibus rationis expertib beluis esse cõmune Quibus omnibus natura ipa ĩsima rez copia et securitate stimulante sine cum habendi copia redundet utendi Ac michi plerique mortaliu non ob aliã quidẽ causã hãc inepte ac beluine uite cõsuetudinẽ et ẽspuisse a se et exarguisse ĩ alios uident: quã qd natum ipi auctore impulsi indignu homini esse estimauerint: ĩ officium tantu se uentris et inertie natos arbitrari: et in hanc uitã non ob aliq̃ preclari fructoris a bone artis studia esse deductos: aut hanc ipam uitã non ad aliquẽ p fectu esse ciuitatis indultam Quam p fecto nõ ambigeret: minus dei non esse reputandu: cũ tantis afflictis angoribus et tot molestijs impedita: sese ipsam intra se a puerice ignorantia usq; ad senectutis deliramenta consumeret: et idcirco ad aliquas se patientie et cõtinentie et placabilitatis ututes a doctrina et opere instituisse: qd bene age atq; intelligere id demum bene uiuere esse opinabant: uitã autẽ ipam non ad mortẽ tantu abiuorta li deo ebu estimandã: cũ boni largitoris nõ esse intelligeret: uiuendi locũ dissimile sensu ad tristissimu metum ebuisse moriendi Et quaq̃ nõ inepta hanc eoz esse sententia atq; inutilem estimare cõstanu ab omi culpa liberã conuiuare: et omes humane uite molestias uel p uidere prudent uel uitare cõsulte uel ferre patienter: tũ hi ipsi non satis m idonei ad bene beate q̃ uiuendu auctores uidebant: cõmunia tantu et cõueiencia humano